

รายงานผลงานเรื่องเต็มการทดลองที่สิ้นสุด

-
1. แผนงานวิจัย : วิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตพืชในพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อใช้ประโยชน์
ด้านเกษตรและอุตสาหกรรม
2. โครงการวิจัย : วิจัยและพัฒนารูปแบบระบบการผลิตพืชในพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อ
ความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- กิจกรรม : วิจัยและพัฒนารูปแบบระบบการผลิตพืชในพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อ
ความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน
- กิจกรรมย่อย (ถ้ามี) : -
3. ชื่อการทดลอง (ภาษาไทย) : พัฒนารูปแบบการจัดการพืชพื้นที่ชุ่มน้ำที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับ
สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุมชนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
- ชื่อการทดลอง (ภาษาอังกฤษ) : Research and Development of eco-friendly and suitable
crop production on agricultural community in wetland area
on Surat Thani province
4. คณะผู้ดำเนินงาน
- หัวหน้าการทดลอง :
- นายสฤษฎชัย ขวัญแก้ว : สังกัด กลุ่มวิชาการ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7
- ผู้ร่วมงาน :
- นางสาวสุชาดา โภชาตม : สังกัด สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7
- นางจินตนาพร โคตรสมบัติ : สังกัด สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7
- นางสาวสุธีรา ถาวรรัตน์ : สังกัด สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7
5. บทคัดย่อ :

การพัฒนารูปแบบการผลิตในพื้นที่ทำการเกษตรในตำบลคลองน้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญของจังหวัด
สุราษฎร์ธานี ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการผลิตได้ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยใช้เทคโนโลยี
ในการผลิตพืช การใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการยกระดับมาตรฐานการผลิต โดยใช้มาตรฐาน GAP ใน
การผลิต ซึ่งในการดำเนินการในแปลงชุมชนของพืชทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ผัก และกระเทียม มี

ประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น และเกษตรกรแปลงชุมชนสามารถเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน GAP ส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีช่องทางในการจัดจำหน่ายเพิ่มขึ้น และเกษตรกรแปลงชุมชนมีการให้ความสำคัญกับพืชที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น จาก ผักหนาม ผักกูด และเหงือกปลาหมอ ซึ่งทางเกษตรกรแปลงชุมชนได้ความสำคัญกับการสร้างความหลากหลายของพืชในพื้นที่ ซึ่งการทำเกษตรในรูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของเกษตรกรในการอยู่รวมกับการขยายตัวของเมืองได้อย่างยั่งยืน

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7

Abstract

The study of wetland area in Klong Noi sub-district, Mueang district, Surat Thani province was found The solution of sustainable development in this area was improve agricultural way with using technology production, using areas for maximum benefit and producing by Good Agricultural Practice (GAP). The demonstration plot was conducted with 4 plants (oil palm, coconut, vegetables and santol) which transfer to farmer in this area. The result of 4 plants demonstration plot could increase yield, reduce cost of production and accepted GAP standard certificate. Farmers from demonstration plot was interesting in indigenous plant (Nipa palm, Paco fern and Sea holly) in this area to conservation and value-added for community. In addition, this solution is the alternative way to sustainable development in Klong Noi sub-district. The oil palm demonstration plot was cultivated fragrant Pandan (*Pandanus amaryllifolius*) in plot that lead to increase income to farmer and decrease the price risk of agricultural product. A farmer of oil palm demonstration plot was interesting to develop plot for sustainable agro-tourism which lead to sustainable development in Klong Noi sub-district.

Office of Agricultural Research and Development Region 7

6. คำนำ

:

พื้นที่ชุ่มน้ำ หมายถึง พื้นที่ที่มีภูมิประเทศที่มีรูปแบบเป็นพื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มชื้นแฉะ พื้นที่ฉ่ำน้ำ มีน้ำท่วมขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งประโยชน์ของพื้นที่ชุ่มน้ำคือ เป็นแหล่งน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำฝน และเป็นแหล่งทรัพยากรทางธรรมชาติที่มนุษย์เข้าไปเก็บเกี่ยวและใช้ประโยชน์จากผลผลิตในพื้นที่ รวมถึงเป็นแหล่งที่มีความสำคัญทางระบบนิเวศ มีความหลากหลายทางพืชพรรณ

และเป็นส่วนที่ปกป้องแผ่นดินไม่ให้เกิดการกัดกร่อนจากความรุนแรงของคลื่น ลม รวมถึงเป็นแหล่งดักตะกอน และเพิ่มพื้นที่เลนราบ ทำให้พื้นที่ในบริเวณนั้น เมื่อเกิดการทับถมเป็นเวลานานก่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ ซึ่งในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญ คือ พื้นที่ในตำบลคลองน้อย (อำเภอเมือง) ประกอบด้วยหมู่บ้านจำนวน 9 หมู่บ้าน เป็นชุมชนที่มีคลองภายในพื้นที่รวมกันมากกว่า 100 สาย ทั้งที่เกิดจากธรรมชาติ และเกิดจากการขุด โดยแรงงานคน ซึ่งต่อมาได้รับการขนานนามว่า ชุมชนคลองร้อยสาย ซึ่งภายในชุมชนมีความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าจาก ซึ่งชาวบ้านนำมาใช้ประโยชน์ในการทำเป็นเครื่องจักรสาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน และการนำลูกจากมารับประทาน นอกจากนี้ประโยชน์ของต้นจากยังช่วยป้องกันการกัดเซาะของตลิ่ง และดักตะกอน ซึ่งจะทำให้เกิดพื้นที่เลนราบในเวลาต่อมา นอกจากนี้ยังมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรภายในพื้นที่ ได้แก่ กุ้งแม่น้ำ และปลาเสือ ซึ่งเป็นส่วนที่สร้างความสนใจให้แก่ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมวิถีชีวิตในพื้นที่คลองน้อย แต่อย่างไรก็ตามผลจากการขยายตัวของชุมชนเมือง ส่งผลให้พื้นที่ในชุมชนคลองน้อยเผชิญกับความกดดันในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ของพื้นที่จากพื้นที่เกษตรไปสู่สิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยและร้านอาหาร ซึ่งเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้พื้นที่ทำการเกษตรของตำบลคลองน้อยลดลงและในอนาคตอาจทำให้พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำการเกษตรสูญหายไป โดยใช้พื้นที่ที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

ในการทำการเกษตรของพื้นที่ตำบลคลองน้อย มีความหลากหลายของชนิดพืชในการทำการเกษตร ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว กระท้อน มังคุด และพืชผัก ซึ่งการทำการเกษตรในปัจจุบันพื้นที่ทำการเกษตรเผชิญปัญหาการขยายตัวของเมือง ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรมีแนวโน้มลดลง ซึ่งการจะคงอยู่ของพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่จำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของตนเอง การใช้พื้นที่ที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และการเข้าสู่มาตรฐานการผลิต เช่น มาตรฐานการผลิตพืชการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practices: GAP) ซึ่งจะเป็แนวทางในการพัฒนาและยกระดับการผลิตให้แก่พื้นที่ ในการพัฒนาพื้นที่ทำการเกษตรให้สามารถอยู่รวมกับการขยายตัวของเมือง ก่อให้เกิดความยั่งยืนในการทำการเกษตร

7. วิธีดำเนินการ

- อุปกรณ์ - แปลงเกษตรกรในพื้นที่ตำบลคลองน้อย

- วิธีการ

วิธีการในการดำเนินการมีดังนี้

1. การคัดเลือกเกษตรกรผู้นำ เป็นการคัดเลือกผู้นำเกษตรกรที่สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกร และเป็นผู้นำของชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อการถ่ายทอดเทคโนโลยีภายในชุมชน ซึ่งจะให้เกิดการขยายผลสำเร็จของโครงการเป็นวงกว้าง

2.การพัฒนาารูปแบบการผลิตผ่านแปลงต้นแบบ เป็นการจัดทำแปลงต้นแบบ ซึ่งเป็นแปลงที่ศึกษาดูงาน ภายในชุมชน เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการทำการเกษตรที่ก่อให้เกิดความยั่งยืนและเกษตรกรในพื้นที่ชุมชน สามารถเข้ามาเรียนรู้ ศึกษาดูงาน รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน

3.การเผยแพร่สู่การใช้ประโยชน์แก่เกษตรกรที่อยู่ใกล้เคียง เป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ ของเกษตรกรแปลงต้นแบบสู่เกษตรกรที่อยู่ใกล้เคียง ทำให้เกษตรกรในพื้นที่เห็นภาพของการทำการเกษตรในพื้นที่ นอกเหนือจากองค์ความรู้ที่อยู่ในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์

4.การสรุปผลการดำเนินการ เป็นการสรุปผลการดำเนินงานร่วมกับเกษตรกรในการพัฒนาแนวทางการทำ การเกษตรในอนาคต ข้อจำกัดการทำการเกษตร รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปของพื้นที่ที่ส่งผลต่อการ ทำการเกษตรในอนาคตของเกษตรกรในชุมชน

- เวลาและสถานที่

- ปีที่เริ่มต้น ต.ค. 2559 ปีที่สิ้นสุด ก.ย. 2563

- ตำบลคลองน้อย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

8. ผลการทดลองและวิจารณ์

การดำเนินการในแปลงชุมชนของพืชทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ผัก และกระถ่อน โดยมีผลการ ดำเนินงานดังนี้

กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน มีการจัดการพื้นที่ โดยการปลูกปาล์มน้ำมันแบบยกร่อง เพื่อสะดวกในการ จัดการน้ำภายในแปลง และภายในร่องสวนมีการประตูเปิด-ปิด ทางระบายน้ำ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการน้ำ และ เกษตรได้ปรับเปลี่ยนการใช้ปุ๋ยจากเดิมใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และบางส่วนใช้ปุ๋ยสูตร 14-7-35 ไปสู่การใช้ปุ๋ยตามค่า วิเคราะห์ดิน-ใบ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในใบในช่วงระหว่างปี 2561-2563 พบว่ามีปริมาณธาตุ อาหารในใบมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งผลผลิตเฉลี่ยของกลุ่มในปี 2563 (มกราคม-มิถุนายน) 2.31 ตัน/ไร่ และกลุ่ม เกษตรกรมีการปลูกไม้ดอกและพวงชมพูบริเวณขอบแปลง เพื่อสร้างความหลากหลายภายในแปลง ตลอดจนเข้ารับ การตรวจรับรองตามมาตรฐาน GAP

ผลการวิเคราะห์ธาตุอาหารในใบปาล์มน้ำมันทางใบที่ 17 ระหว่างปี พ.ศ. 2561-2563

ตัวอย่าง	% โดยน้ำหนักแห้ง				
	ไนโตรเจน	ฟอสฟอรัส	โพแทสเซียม	แคลเซียม	แมกนีเซียม
ปี 2561	1.924-2.525	0.143-0.160	0.568-0.824	0.656-0.935	0.179-0.390
ปี 2562	2.123-2.623	0.198-0.171	0.683-0.900	0.667-0.933	0.185-0.371
ปี 2563	2.056-2.343	0.135-0.152	0.625-0.860	0.504-0.843	0.174-0.380

กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว มีการจัดการพื้นที่ โดยสภาพสวนเป็นการยกร่อง และมีการปลูกมะพร้าวตรงการร่อง และปลูกแซมด้วยกล้วยตานี บริเวณด้านข้างของร่อง ซึ่งเกษตรกรหลังจากการได้พัฒนาและปรับเปลี่ยนเข้าสู่มาตรฐาน GAP เกษตรกรมีความระมัดระวังในเรื่องของการใช้สารเคมีมากขึ้น และมีการตรวจสอบการเข้าทำลายศัตรูมะพร้าวอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการระบาดของด้วงแรด และมีการใช้กับดักฟีโรโมน และราเขียวเมตาไรเซียม ในการจัดการด้วงแรด โดยผลผลิตเฉลี่ยมะพร้าว 71.9 ผล/ต้น/ปี และผลผลิตใบตองจากกล้วยตานี จากกล้วย 1,000 กอ เฉลี่ยได้ใบตอง 250-300 มัด/เดือน

ภาพแสดงรวบรวมผลผลิตใบตองเพื่อการจำหน่าย

ภาพแสดงการรวบรวมมะพร้าว เพื่อจำหน่ายแก่พ่อค้า

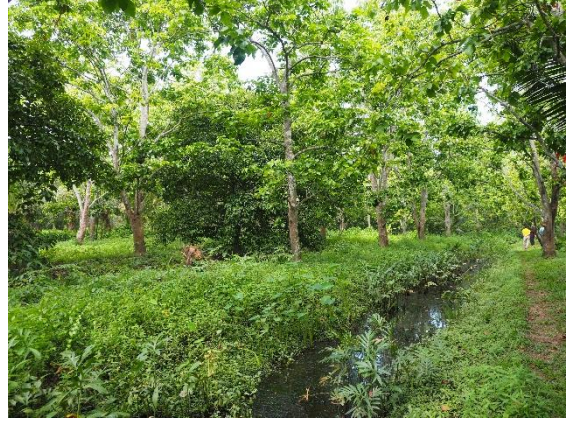
กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผัก มีการจัดการพื้นที่ โดยยกร่องสวน และมีประตูระบายน้ำเปิด-ปิด เพื่อใช้ในแปลง ซึ่งผักที่ปลูกส่วนใหญ่ จะมีการหมุนเวียน ไม้ปลูกชนิดเดียวกันซ้ำๆ ในพื้นที่ เนื่องจากจะก่อให้เกิดการสะสมของโรคในแปลง เช่น โรคเหี่ยวจาก *Fusarium* โดยผักที่ปลูก ได้แก่ คะน้า กวางตุ้ง ผักกาดขาวตั้น ผักบุ้ง มะระ บวบ ซึ่งหลังจากการพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน GAP เกษตรกรให้ความสำคัญกับมาตรฐานความปลอดภัยต่อตนเองและผู้บริโภค รวมถึงสิ่งแวดล้อม โดยในการเตรียมแปลงมีการไถ พรวนดิน เพื่อลดการสะสมของโรคภายในแปลง และในการเพาะเมล็ด มีการเพาะเมล็ดภายในกระบะเพาะ เพื่อเป็นการประหยัดค่าเมล็ดพันธุ์ และได้คัดเลือกต้นกล้าที่สมบูรณ์ลงในแปลงปลูก และในการดูแลรักษา โดยปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ซึ่งในการจัดการโรคและแมลงจะมีการตรวจประเมินการเข้าทำลายของโรคและแมลง ก่อนจะทำการใช้สารเคมีภายในแปลง และในช่วงของการเก็บเกี่ยว จะงดการใช้ยาฆ่าเชื้อราและแมลง 15 วัน ก่อนการเก็บเกี่ยว เพื่อป้องกันการตกค้างของสารเคมีภายในแปลง ซึ่งสอดคล้องกับการตรวจสอบสารพิษตกค้างในผลผลิต ไม่พบสารฆ่าแมลง และเชื้อราตกค้างภายในผลผลิต

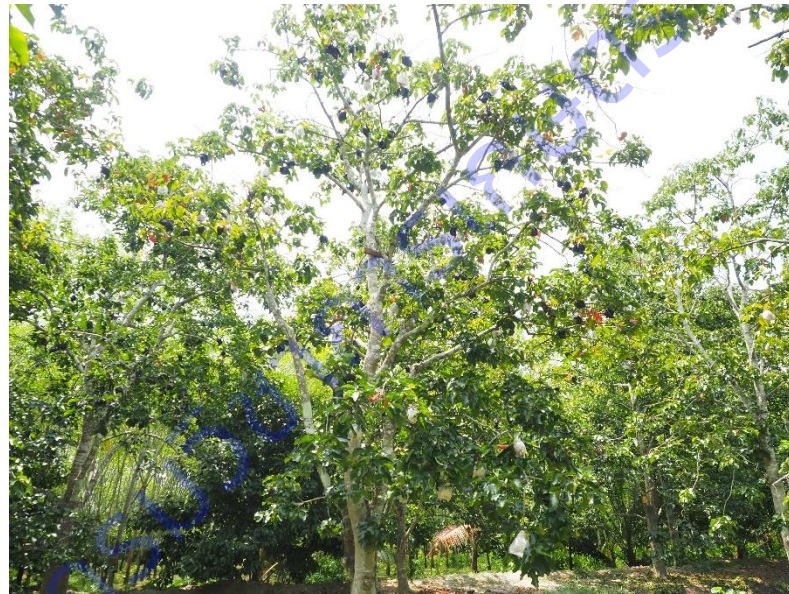
ภาพแสดงแปลงผักของเกษตรกรผู้ปลูกผัก

กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกระท้อน สภาพสวนมีการยกร่องสวน และมีคูระบายน้ำเปิด-ปิด ซึ่งมีการดูแลรักษาภายในแปลง โดยช่วงก่อนออกดอกเดือนมกราคม บำรุงต้นด้วย ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 3-4 กิโลกรัม/ต้น ช่วงเดือนกุมภาพันธ์กระท้อนจะเริ่มแทงช่อดอก ช่วงกลางเดือนมีนาคมดอกบานเต็มช่อจะทำการฉีดพ่นยาป้องกันกำจัดหนอน /เชื้อรา/ ฮอร์โมนบำรุงดอกและผลหลังจากติดผลแล้วช่วงต้นเดือนพฤษภาคมเริ่มตัดแต่งผลกระท้อนและใส่ปุ๋ยเพื่อบำรุงผลสูตร 14-14-21 อัตรา 2-3 กิโลกรัม/ต้นรองจนผลเท่าผลมากในช่วงต้นเดือนมิถุนายนก็จะเริ่มห่อผลกระท้อนด้วยถุงพลาสติกสีดำและจะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตกระท้อนช่วงกลางเดือนกรกฎาคมไปจนถึงเดือนสิงหาคม หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตเสร็จจะพักต้นกระท้อนประมาณ 15 วัน และทำการตัดหญ้า /ตัดแต่งกิ่งต้นกระท้อนแล้วบำรุงต้นกระท้อนด้วยปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 4 กก./ต้น และเกษตรกรได้พัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน GAP ซึ่งทำให้มีการจัดการที่เป็นระบบมากขึ้น เช่น การจดบันทึก และการตรวจประเมินแปลงก่อนการใช้จ่ายกำจัดศัตรูพืช ตลอดจนการเว้นระยะการเก็บเกี่ยวผลกระท้อนหลังใช้สารเคมี 15 วัน ซึ่งในปี พ.ศ. 2562 มีผลผลิตเฉลี่ย 174 กิโลกรัม/ต้น/ปี และในปี พ.ศ. 2563 กระท้อนจะเริ่มจำหน่ายผลผลิตในช่วงต้นเดือนกรกฎาคม ซึ่งในปี 2563 เกษตรกรทั้ง 19 ราย (4 ชนิดพืช) สามารถผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP

ซึ่งภายหลังจากการดำเนินโครงการฯ ได้เสร็จสิ้น พบว่า แปลงของเกษตรกรในแต่ละกลุ่มให้ความสนใจในการดำเนินการของทางคณะผู้วิจัย ในการเข้าไปช่วยยกระดับการผลิตให้เข้าสู่มาตรฐานการผลิต GAP ซึ่งจากก่อนการดำเนินโครงการเกษตรกรไม่ให้ความสำคัญกับมาตรฐาน GAP เนื่องจากทำไปแล้วรายได้ไม่ไปเพิ่มราคาในส่วนของผลผลิต แต่สิ่งที่คณะผู้วิจัยได้เข้าไปอธิบายถึงเหตุผลในการผลิตตามมาตรฐาน GAP ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ผลิต ผู้บริโภค ยังก่อให้เกิดประสิทธิภาพการผลิตมากขึ้น และประกอบกับสถานการณ์ในช่วง 4-5 ปีที่ผ่านมาตลาดให้ความสำคัญกับมาตรฐาน GAP มากขึ้น เช่น หากจะขายผลผลิตในห้างสรรพสินค้า ต้องผ่านการรับรอง ซึ่งในการจะได้รับการรับรองมาตรฐานจะต้องมีการเตรียมการในการขอตรวจรับรอง ทั้งในการจดบันทึกการผลิต และการสุ่มตรวจสารผิดตกค้างในผลผลิต ซึ่งหากไม่มีการเตรียมการจะทำให้เสียโอกาส เช่น หากเป็นไม้ผล หากไม่มีการตรวจรับรองล่วงหน้า จะทำให้ฤดูกาลผลิตนั้นเสียโอกาสไป ยกตัวอย่าง เช่น กระท้อน จะให้ผลผลิตปีละ 1 ครั้ง ซึ่งการไม่เตรียมการขอตรวจรับรองจะทำให้ในปีนั้นผลผลิตไม่ได้รับตรวจรับรอง ทำให้เสียโอกาสไป และภายหลังจากการดำเนินโครงการฯ มีกลุ่มเกษตรกรที่อยากให้ทางผู้วิจัยเข้าไปช่วยพัฒนาต่อเนื่องหลังจบโครงการฯ คือ กลุ่มกระท้อนคลองน้อย ซึ่งสนใจจะพัฒนาการผลิตให้เข้าสู่ระดับพรีเมียม โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นช่องทางในการขายสินค้า และต้องการอนุรักษ์กระท้อนคลองน้อยของดีเมืองสุราษฎร์ให้อยู่คู่เมืองสุราษฎร์ต่อไป

ภาพแสดงการเพิ่มขึ้นของพืชแซมภายในแปลงชุมชน (กระท้อน) ได้แก่ ผักหนาม และผักกูดภายในแปลง

ภาพแสดงการห่อผลกระท้อนเพื่อลดการเข้าทำลายของแมลงวันทอง

ภาพแสดงกระถ่อนที่เตรียมไว้สำหรับรอการคัดแยกเกรดตามขนาดของลูก เพื่อจำหน่ายต่อไป

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ :

การพัฒนาารูปแบบการผลิตในพื้นที่ทำการเกษตรในตำบลคลองน้อย ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สำคัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งในการพัฒนาารูปแบบการผลิตได้ให้ความสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีในการผลิตพืช การใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการยกระดับมาตรฐานการผลิต โดยใช้มาตรฐาน GAP ในการผลิต ซึ่งในการดำเนินการในแปลงชุมชนของพืชทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ผัก และกระถ่อน มีประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้น และเกษตรกรแปลงชุมชนสามารถเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน GAP ส่งผลให้ผลผลิตที่ได้มีช่องทางในการจัดจำหน่ายเพิ่มขึ้น และเกษตรกรแปลงชุมชนมีการให้ความสำคัญกับพืชที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น จาก ผักหนาม ผักกูด และเหงือกปลาหมอ ซึ่งทางเกษตรกรแปลงชุมชนได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความหลากหลายของพืชในพื้นที่ ซึ่งการทำเกษตรในรูปแบบที่กล่าวมาข้างต้น จะเป็นอีกหนึ่งทางเลือกของเกษตรกรในการอยู่รวมกับการขยายตัวของเมืองได้อย่างยั่งยืน

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ :

ในการพัฒนาารูปแบบการทำเกษตร เมื่อเผชิญกับการขยายตัวของเมืองเข้าสู่พื้นที่ทำการเกษตร ย่อมส่งผลกระทบต่อพื้นที่ทำการเกษตร ดังนั้นการนำรูปแบบจากงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ สามารถนำรูปแบบการพัฒนาการทำเกษตร โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีการผลิตควบคู่กับผลิตแบบมีมาตรฐานในการผลิต (GAP) รวมถึงการใช้พื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะส่งผลให้การทำเกษตรในพื้นที่สามารถอยู่รวม

กับการขยายตัวของพื้นที่เมืองได้ และยังสามารถพัฒนาพื้นที่ของตนเองไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งจะสร้างความยั่งยืนของพื้นที่ในการทำการเกษตร

11. คำขอบคุณ (ถ้ามี) :

ทางคณะผู้วิจัย ขอขอบคุณทางสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7 กรมวิชาการเกษตร ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และเครื่องมือในการอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ตลอดจนถึงคณะผู้บริหาร คณะผู้เชี่ยวชาญ นักวิจัย และเกษตรกร ที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินโครงการสำเร็จไปได้ลุล่วงด้วยดี

12. เอกสารอ้างอิง :

กรมวิชาการเกษตร. 2542. เกษตรดีที่เหมาะสมกับการผลิตปาล์มน้ำมัน. 21 หน้า.

กรมวิชาการเกษตร. 2552. มะพร้าวและผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว. ห้างหุ้นส่วนจำกัดรีพีทิมพ์ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ. 27 หน้า.

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2556. การปฏิบัติทาง

การเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, กรุงเทพฯ. 22 หน้า
เกริกชัย ธนรักษ์. 2554. การเก็บตัวอย่างดิน และใบปาล์มน้ำมัน. ใน: เทคโนโลยีการผลิตปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร. สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 7.กรมวิชาการเกษตร. หน้า 67-91.

ศูนย์วิจัยพืชสวนสุราษฎร์ธานี. 2532. ปาล์มน้ำมัน. ศูนย์วิจัยพืชสวนสุราษฎร์ธานีสถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร. 114หน้า.

13. ภาคผนวก : -